

Aqqalu C. Jerimiassen
Atassut

FM 2024/14
23. maj 2024

Udenrigspolitisk Redegørelse 2023

(Naalakkersuisoq for Selvstændighed og Udenrigsanliggender)

Sædvanens tro er mange gode og forhåbningsfulde hensigter og tiltag i den udenrigspolitiske redegørelse. Det er store tiltag og flotte ord der bliver brugt.

Generelt set er det vigtigste budskab at samarbejde med flere lande, hvis man lige skal gentage det. Det kan man ikke rigtig argumentere imod, og vi håber selvfølgelig at Naalakkersuisut efterleve disse hensigter.

Når det så er sagt. Hvis målet er at have mere samarbejde med andre lande og andre store internationale organisationer, så er det vitalt at vi indenrigspolitisk også arbejder i overensstemmelse med de udenrigspolitiske tiltag.

Lad os f.eks historisk set husker store projekter, der der var på vej til at blive til realiseret, så har vores land for vane at bakke ud i sidste øjeblik. Som f.eks når det gælder råstofprojekter, og store selskaber der ellers har brugt mange penge i planlægningsfasen. Vi skal også huske på at et land der er i politisk forvirring, og med politikere der bakker ud før noget er startet, så er alle de flotte hensigter i redegørelsen blot flotte og tomme ord.

Det samme gælder for handel, og når man kigger på de nye forhold her i landet, så skal man til at begrænse de private virksomheder og tage deres ejendom. Hvis dette skal være kendetegnet på vores land, så er det svært at forestille hvordan vi kan lokke andre lande til at have en handelsmæssig samarbejde.

Jeg synes at jeg virkelig bør sige det, vi grønlændere er alt for fremmedfjendske. Når vi bare bliver ved med at se på uden at gøre noget, så bliver vi sure og misundelige på andre som gør noget og klarer sig godt. Det er egentlig ikke mærkeligt når Naalakkersuisut også gør det. Når nogen klarer sig godt, så tager man fra dem.

Forestil jer de mange turister der kommer hvert sommer, jeg er sikker på at det ikke kun er glade og smilende ansigter de møder, og nogle af dem kommer hjem fra ferien hvor de har følt sig uønsket og uvelkommen. Hvordan skal vi så lige eksponere vores land som turistdestination? For alt hvad vi foretager os her i landet, så har det også effekt på vores relationer udadtil. Det samme gælder Naalakkersuisuts der ikke stoler på befolkningen og de selvstændige, og er i fuld gang med at fratage de de private selskabers ejendom.

Det er derfor vigtigt at målsætningerne i udenrigspolitikken stemmer overens med de indenrigspolitiske tiltag. Det betyder heller ikke at vi skal have mere central offentlig styre. Vi skal også være bedre til at stole på vores befolkning, hvis vi skal have mere handel og eksport.

Vi har adskillige gange fra Atassut sagt at vi skal være bedre til at bruge mulighederne ang. forsvaret. Vi er også glade for at basisuddannelsen nu er startet, her i denne måned i Kangerlussuaq. Vi har også lagt mærke til at mange unge er glade for den mulighed. Det er også tydeligt at se at der er gode muligheder, som Naalakkersuisut også kan se, selvom de førhen næsten har ført skræmmekampagne ift. forsvaret. Det er også der de unge kan lære disciplin, og uddannelser indenfor forsvaret kan lede til nye karrieremuligheder. Når man gerne vil have at Grønland bliver til en stat, så skal man også huske og tænke på om man gerne vil have udlændinge til at styre vores forsvar? Eller skal det være de unge med kendskab til vores land der skal overtaget styret til den tid?

Vi er også glade for at Naalakkersuisuts hensigt er at have mere forsvarsmæssig samarbejde med Danmark. Når man så får mere samarbejde, og så længe USA har en base i Pituffik, så kunne vi ad den vej spørge og kræve et klart svar om DK modtager mange milliarder fra USA, eller om DK får en klækkelig rabat for NATO medlemskab, for at lade USA have base i vores land. For så længe vi ikke får et klart svar på dette spørgsmål, så vil der altid være rene gætterier, og endnu større vrede fra befolkningens side.

Her er hvad man bør vide, når man gerne vil være med i den internationale politiske scene. Det handler om magtforhold, når man gerne vil opnå noget. Vi kunne ellers blive ved med at fortælle os selv at vi har et stort land med en lang kyst og en vigtig geografisk position, og at USA har en base hos os osv. Men i virkeligheden har disse ting ikke lige så stor værdi som vi tror de har. Det er derfor svært at skulle forhandle med andre lande på baggrund af disse. Det ville heller ikke gøre det helt store forskel når vores land er blevet til en stat.

Hvis vi skal have en chance for at opnå noget, så skal vi gøre det samme som mikro og small states gør. Når magtforhold handler om hvor stort befolkning man har, hvor stort ens økonomi er, hvor stort militær man har og hvor stort handel man bedriver osv. Så har de små ikke så stor chance for at kræve noget. Derfor skal man tilslutte sig de ting som de større magter efterlyser, eller værdsætter. Vi skal derfor internt gøre noget ud af handel og andre ting som vi allerede selv kan styre.

Der f.eks. mange internationale aktører der efterlyser og værdsætter klimarelaterede tiltag, som også bliver prioriteret højt. Derfor er det noget man kunne tilslutte sig gøre brug af. Vi kunne f.eks. også bruge vores arktiske status og os der bemærker følgerne. Da klima er noget som prioriteres af mange store lande, så kunne vi også tilslutte os formålet, ved f.eks. uddannelse, forskning, udsendelser, arktiske varer, politiske målsætninger i de internationale fora, ift. turisme, og mange andre ting. Vi plejer jo at sige at vi kalaallit er gode til at tilpasse os. Aldrig har det været så vigtigt at tilpasse sig som nu.

Der er internationale råd som vi ikke kan være med til at stemme om. Og vi kan først få stemmeret når vores land er blevet til en stat. Nogle ville se det på den måde: Se nu her, lad vores land straks blive til en stat, så vores medindflydelse og stemme kan gælde. Men i realiteten handler det egentlig om at blive bedre, selvoprettelse, blive bedre til at arbejde og arbejde hårdere, stoppe med at skyde skylden på andre, stole på vores befolkning, stoppe med at begrænse de selvstændige erhvervsdrivende, flere uddannede og højere uddannet, stoppe med at vente på at få noget foræret og selv gøre noget individuelt. Så skal i bare se, det er dér vores land kommer til at klare sig godt.

Der er også noget andet vi er glade for. I udenrigspolitisk redegørelsen står det klart beskrevet af Naalakkersuisoq at, vi i Grønland selv har politisk indflydelse og bestemmelse over vores eget hverdag gennem vores regering. Ja, vi er selv herre over vores hverdag politisk.

Selv special rapporteuren roser dette aspekt efter hans besøg. Selv om folk tit klager over at de bliver styret af DK og undertrykkes af DK, så er det rent faktisk vores egen regering og politikere der laver disse begrænsinger og undertrykker vores egen befolkning. Men vreden rettes mod andre. Hvis landet skal blive til en stat så er det os der skal blive bedre. For vi kan ikke opnå noget bare ved at tage offerrollen.

Vi kunne ellers bare tage udenrigspolitisk redegørelse til efterretning, og bare se på hvad hensigterne er. Men vi har også mulighed for at kommentere og sige vores mening. Vi er også glade for at man er interesseret i større handel med USA og Canada og de handelsmæssige barrierer er blevet undersøgt, således ved vi nu at at det handler mest om trafik og fragt.

Vi vil fra Atassut som det vigtigste komme med budskabet om, selv om målsætningerne og tiltagene i de diverse internationale organisationer og bilaterale forhandlinger er gode i sig selv, så det vigtigste man kan gøre er, de ting som vi selv er herre over, de ting som vi rent faktisk kan ændre og forbedre, for at styrke de internationale relationer.

Tak.